

Peryite

A Munkafelügyelő

A következő szemelvényt egy híres kalandozó naplójából állítottuk össze, aki a harmadkor végének zűrzavaros időszakában élt. Vélhetően tevékenyen részt vett a Septim ház kiirtásában, s köze volt azokhoz az eseményekhez, amelyek Mehrunes Dagon megidézéséhez, s ezt követően kiűzéséhez vezettek. Ránk mégis csak a daedra hitről írott feljegyzései maradtak, amik jól tükrözik annak a kornak szálnalmas voltát, ahol egy ilyen ember is neves hős lehetett. A bejegyzéseket a jobb érthetőség kedvéért nem időrendben, hanem ABC renben közöljük.

(katt a nagyobb felbontásért a képre)

Csak egy csendes folyóparti horgászásra vágytam két Oblivion kapu bezárása között, ám még ez a pihenés sem adatott meg. Úgy hallottam nagyon haragnak a Slaughterfishes a Silverfish délkeleti partján, de természetesen az egészből semmi sem lett. Peryite szentélyére akadtam a kiszemelt horgászhelyen, ami előtt öt alak állt mozdulatlanlanságba fagyva. Hiába hallóztam, integettem a szemük előtt, s próbáltam ezerféle módon felhívni magamra a figyelmet, nem mozdultak, ezért megkérdeztem a daedrát, hogy mi is történt.

Némileg szomorúan mesélte el, hogy hívei egy erős varázslattal próbálták őt megidézni, de a varázs visszacsapott, vagy egy másik isten akadályozta meg létrejöttét (valahogy nem tudtam elképzelni, hogy a világ hejj, de jó hely lenne ha peryite lábával taposná), s követői lelke kiszakadt testükből, s most valahol Oblivion síkján kódorog. Kitértettem hangjából, hogy szenved, s az eset jó lecke volt számára, hogy többé ne feszegetse ezt a dolgot, ezért nagy szívem megesett rajta és felajánlottam segítségem.

Ő kapva kapott az alkalmon és elteleportált Oblivion egy elhagyott csücskébe, ahol az eltévelyedett lelkek kóboroltak. Itt azt kaptam az arcomba, amit Oblivion bármely részén: daedrák hadát, aki mind a véreket kívánta venni. Csak itt még agresszívebbek, még számosabbak voltak. Ilvel Romayn lelkét délnyugatra találtam meg, egy kisebb torony tövében, eztán északnak fordultam, s

hamarost Er-Teeus lekét is sikerült visszaküldenem, aki a Sightless Grotto környékén bolyongott.

Északi utamat némi keleti módosítással folytattam, hogy egy hosszabb (s daedrákban gazdagabb) kitérő után elérjem Kewan lelkét is. Választás előtt álltam, lemerészkedjem-e a közeli barlangrendszerbe, vagy kerüljek a felszínen a következő lélekig. A barlangot választottam, pedig fent könnyebb utam lett volna. Három szinten 17 erős daedra ácsingózott rám, igaz, őriztek néhány kincset, de így visszagondolva sem tudom eldönteni megérte-e a fáradtságot. Mindenesetre a kijárat előtt Maren lelke téblábolt, s délre fordulva áthaladtam egy kapun, amit két lógó holttest "díszített", s minden talpalatnyi földért megharcolva elértem egy nagy tűzoszlopot, amitől nyugatra az utolsó hívő, Mirie lelke várt.

Az indulási helyre visszatérve egy szikrázó kék portálon jutottam vissza Tamrielre, ahol - immáron mozgó - hívek fogadtak, s Peryite ajándéka, a Spell Breaker pajzs (reflect spell, constant effect).